

måtte blive en følge heraf. Samme betragtning gør sig efter flertallets opfattelse gældende i de situationer, hvor en ægtefælle på grund af den anden ægtefælles arbejde i udlandet eller på grund af den andens arbejdsskift, i et eller andet omfang må stille sin arbejdsmarkedstilknæytning i bero. Endelig er der situationer, hvor den ene ægtefælles arbejdssituation gør det ønskeligt, at den anden ægtefælle helt eller delvist ikke er på arbejdsmarkedet.

Flertallet i udvalget har derfor foreslået en kompensationsmulighed, hvor det er selve fællesskabet, der er årsagen til den manglende pensionsindbetaling. Reglen er foreslået udformet som en erstatningslignende regel, hvor erstatningens størrelse dog begrænses på forskellig måde.

Som en væsentlig begrænsning har flertallet foreslået, at en eventuel kompensation højst kan udgøre halvdelen af forskellen mellem værdien af den pensionsopsparring, hver af ægtefællerne af fællesjemidler har foretaget under ægteskabet. Det er endvidere foreslået, at der indføres en bagatelgrænse, således at der kun bør udbetales kompensation, hvis den manglende pensionsopsparring overstiger op mod to års pensionsindbetalinger for en fuldtidsforsikret.

Af udvalget er nævnt et eksempel, hvor en ægtefælle M har opsparet 600.000 kr. til sin pension, mens den anden ægtefælle H har opsparet 300.000 kr. til sin pension. Kompensationen kan højst udgøre værdien af 150.000 pensionskroner, således at begge principielt har 450.000 kr. i pensionsopsparring.

For yderligere regneeksempler henvises til betænkningens kapitel 12, side 194.

Mindretallet i udvalget har ikke kunnet tilslutte sig flertallets forslag om en mulighed for "fællesskabskompensation". Mindretallet har anført, at forslaget falder uden for kommissoriet, og at der er tale om en familieretlig kompensationsregel, som intet har at gøre med problemerne vedrørende pensioners behandling på ægtefælleskifte.

Om flertallets og mindretallets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningens kapitel 12, side 192-96.

3.2.3. Rimelighedskompensation

Ægtefællepensionsudvalget har været enige om, at udgangspunktet om, at alle rimelige pensionsrettigheder kan udtages forlods, må suppleres med en regel, der forhindrer, at en ægtefælle stilles pensionsmæssigt urimeligt efter et længerevarende ægteskab.

Formålet med en sådan mulighed er, efter udvalget at sikre, at en ægtefælle, der enten slet ikke har en pensionsordning eller kun har en beskedent pensionsord-

ning, efter et længerevarende ægteskab ikke bliver stillet urimeligt i pensionsmæssig henseende, fordi den anden ægtefælle har pensionsrettigheder af en vis størrelse, der vil kunne udtages forlods på skifte. Udvalget har i den forbindelse peget på, at reglen i ægteskabslovens § 56 efter udvalgets opfattelse ikke i tilstrækkelig grad sikrer dette.

For at gøre regelsættet enkelt har udvalget foreslået, at grænsen sættes ved 15 års ægteskab. Derved skal reglen kun anvendes på et ret begrænset antal ægtefæller. Udvalget har endvidere foreslået, at der kun kan blive tale om en rimelighedskompensation, hvor der er stor forskel på værdien af ægtefællernes pensionsrettigheder. Dette indebærer efter udvalgets forslag, at der ikke skal ydes kompensation, hvis der ikke er en forskel på ca. 50.000 kr., ligesom der heller ikke bør kompenseres i videre omfang, end der stadig er en forskel på ca. 50.000 kr. i de årlige løbende udbetalinger før skat. Udvalgets forslag indebærer også, at en kompensation ikke bør bringe en ægtefælles pensionsrettigheder over, hvad der svarer til ca. 135.000 kr. årligt. Beløbet svarer til den årlige pension, som en faglært tjenestemand med fuld pensionsalder, der fratræder på grund af alder ved det 62. år, ville kunne opnå ved sit 65. år. Beløbsgrænserne skal løbende tilpasses.

Ved vurderingen af, om en ægtefælle vil være urimeligt stillet i pensionsmæssig henseende, skal der efter udvalgets forslag også tages hensyn til ægtefællens formueforhold, ægteskabets varighed og omstændighederne i øvrigt.

Udvalget har endvidere peget på, at der efter udkastet er tale om en rimelighedsregel, hvorfor størrelsen af det beløb, der skal betales, for at en ægtefælle ikke bliver stillet urimeligt, bør fastsættes skønsmæssigt. Udvalgets overvejelser har ført til, at der normalt ikke bør udredes større beløb end nogenlunde svarende til ca. 25 % af forskellen mellem værdien af hver af ægtefællernes opsparring. Om beregningen – herunder regneeksempler – henvises til betænkningens kapitel 12, side 200-201.

Udvalgets mindretal har ikke kunnet tilslutte sig, at der ydes kompensation, hvis boet i det væsentlige alene indeholder én arbejdsmarkedspensionsordning.

Om udvalgets overvejelser henvises til betænkningens kapitel 12, side 196-201.

3.2.4. Deling af pensioner og betaling af kompensation

Hvis der skal ske deling af værdien af den del af en pensionsordning, der overstiger, hvad der må anses for rimelig, eller hvis der skal betales et kompensationsbeløb, har Ægtefællepensionsudvalget foreslået, at